284 PDc 184

Biedne cyganię umiera i wraz wieść słyszy słodką, że Bóg kocha nas. Prawdaż to? z serca się jego rwie krzyk czemu o Zbawcy nie mówił mi nikt? O, powtórz mi, o, powtórz mi, bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg, niech wieść ta głośno na świat cały brzmi, niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg. O, tak! to prawda, Bóg kocha ten świat, Gdy grzesznik kaja się, przebacza rad; na krzyżu Golgoty zmarł Boży Syn, by grzesznik odkupion był z swoich win. O, powtórz mi, o, powtórz mi, bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg, niech wieść ta głośno na świat cały brzmi, niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg. Chwałaż Ci, Jezu, chłopięcia drży głos a jam nie wiedział, jak szczęsny mój los! I szepce: O Zbawcy błogą tę wieść trzeba co rychlej i innym też nieść! O, powtórz mi, o, powtórz mi, bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg, niech wieść ta głośno na świat cały brzmi, niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg. Nie wszyscy wiedzą, a wielki jest świat, niejeden w rozpacz nad nędzą swą wpadł, życie ich płynie wśród obaw i trwóg. O, któż im powie, że kocha ich Bóg? O, powtórz mi, O, powtórz mi, Bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg, niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,

niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.
Więc mówcie wszystkim,
że kocha ich Bóg,
by każdy śmiało
doń zbliżyć się mógł,
wołajcie wszystkich,
dopóki jest czas:
pójdźcie do Zbawcy,
On kocha i was!
O, powtórz mi, o, powtórz mi,
bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg,
niech wieść ta głośno na świat cały brzmi,
niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.